(2) அரசினர் தீர்மானம்

வங்காள தேச விடுதலைப் போராட்ட வெற்றி குறித்துப் பாராட்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வங்கநாடு உதய போராட்டம் பற்றிய தீர்மானத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிவார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைப் படிக்கும்போது, இப்போது சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் சில திருத்தங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"வங்க தேசத்தின் உரிமைப் போராட்டம் வெற்றிகரமாக முடிந்து சுதந்திர வங்காள தேசம் உதயமானதற்கு இந்தப் பேரவை தனது பாராட்டுதல்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

வங்காள தேசத்தின் உரிமை போருக்கு மனிதாபிமான உணர்வுடன் ஆதரவு தந்து, பாகிஸ்தானின் போர்வெறிக்குத் தக்க பாடம் கற்பித்த இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு இந்தப் பேரவை பாராட்டுக்களைக் குவிக்கிறது.

இன்னுயிர் தந்தும், இழப்புக்கள் ஏற்றும் இந்தத் தியாகப் போரில் ஈடுபட்ட இந்திய வீரர்கள், வங்க தேச விடுதலை வீரர்கள் அனைவருக்கும் இந்தப் பேரவை தனது மரியாதையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

மலர்ந்துள்ள புதிய வங்காள தேசத்தின் விடுதலை வீரர் முஜ்பூர் ரஹ்மானை உடனடியாக விடுதலை செய்வதற்கு அனைத்து நாடுகளும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தப் பேரவை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

இந்த விடுதலைப் போரில் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் இந்தியாவுடன் ஒத்துழைக்காததையும் இந்தியாவுக்கு விரோதமாக பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டு வருவதையும் கண்டிப்பதோடு, இந்தியாவுக்குத் துணை நின்ற சோவியத் யூனியன் போன்ற நாடுகளுக்கு இந்தப் பேரவை இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது".

தலைவரவர்களே, 12 நாட்களாக நடைபெற்ற இந்தப் போராட்டத்தில் மாபெரும் வெற்றியை, மகத்தான வெற்றியை இந்தியா பெற்றுத் தந்திருக்கிறது. பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டு வந்த கிழக்கு வங்கத்தின் மக்கள், ஜனநாயக முறையிலே எழுப்பிய தங்கள் உரிமைக் குரல், பாகிஸ்தானத்தினுடைய சர்வாதிகாரிகளால் அலட்சியப் படுத்தப்பட்டதன் காரணத்தால், அந்த உரிமைக் குரல் விடுதலைக் குரலாக மாறி, பாகிஸ்தானத்தின் சர்வாதிகாரிகளுடைய அட்டூழியங்கள் அளவு மீறி, அந்தப்பகுதி மக்கள் பெரும் கொடுமைக்கு ஆளாகி, அவர்கள் ஆர்த்தெழுந்து விடுதலை முரசை வேகமாகத் தட்ட, மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு அரசியல் தீர்வு காணவேண்டிய ஒரு பிரச்சனையை பாகிஸ்தானத்தினுடைய அதிபர் யாகியாகான் புறக்கணித்து விட்ட காரணத்தினால், அனைத்துலக நாடுகளுக்கும் அந்தப் பேருண்மையை எடுத்துச் சொல்ல, அனைத்துலக நாடுகளில் நம் பக்கம் இருக்கின்ற நாடுகளின் போாதரவினை எல்லாம் ஒருங்கே பெற்று, இந்தியாவினுடைய தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் பெரிய வெற்றியினை ஈட்டித் தந்திருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1971 டிசம்பர் 17

பத்து நாளில் யுத்தம் என்று யாகியாகான் முதலிலே முழங்கினர். இதுவே கடைசி யுத்தம் என்று பின்பு சொன்னர். இப்போது ஐ.நா. மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிற, பாகிஸ்தானத்தின் நியமிக்கப்பட்ட உதவி பிரதமர் பூட்டோ அவர்கள் ஆயிரம் ஆண்டு காலம் இந்த யுத்தம் நடைபெறும் என்று ஆருடம் கணித்திருக்கிருர்கள். ஆனல் அவருடைய பேச்சுக்கள் கேலிக்குரியதாக, கிண்டலுக்கு உரியதாக ஆக்கப்பட்டன என்பதற்கு அடையாளமாகத் தான் இன்று வங்கதேசம் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, அதிலே மகத்தான வெற்றியினைப் பெற்றிருக்கிறது. அந்த வெற்றிக்கு தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தந்த பேராதரவும், இந்திய இராணுவ வீரர்கள் காட்டிய ஆர்வமும், தங்களுடைய உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் போர்க்களத்தில் அவர்கள் புரிந்த சாதனைகளும், முப்படைத் தளபதிகளும், அதிலே அணிவகுத்து நின்ற வீரர்களும் நடத்திய திறமை மிக்க போராட்டங்களும் காரணமாகும்.

இறுதி நேரத்திலே கூடப் போராடி, வங்க தேசத்தினுடைய தலைநகரம் டாக்காவைப் பிடித்துவிடலாம் எனற உறுதி இருந்தாலும் மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு, எதிரியினுடைய வீரர்கள் அனைவருக்கும், தலைநகரில் இருக்கிற மக்கள் அனைவருக்கும் தொல்லைகள் ஏற்படுவதை விரும்பாத இந்தியா, அவர்களுக்குக் காலக்கெடு அளித்து, இன்னும் சில மணி நேரம் வேண்டும் நாங்கள் யோசிப்பதற்கு—சிந்திப்பதற்கு என்று கேட்டதற்கு அதையும் வழங்கி, அதற்குப் பிறகு பாகிஸ்தானத்தினுடைய தளபதியினுடைய சரணுகதிப் படலத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு வங்கதேசம் விடுதலை பெற்று விட்டது; சுதந்திர நாடாக ஆகி விட்டது. அந்த நாட்டினுடைய கொடி பட்டொளி வீசி, முகிலைத் தொட்டு பறக்க இருக்கிறது; பறக்கிறது. இந்த நேரத்தில் இந்த மண்ணினுடைய உரிமைக்குக் குரல் கொடுத்த மாவீரன், இந்த மண்ணினுடைய விடுதலைக்கு முழக்கமிட்ட கர்ம வீரன் முஜ்பூர் ரஹமான் மேற்குப் பாகிஸ்தான் சிறைச் சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருப்பதை, அந்த மாவீரனுடைய விடுதலைக்கு உலக நாடுகளில் இருக்கின்ற எல்லா மக்களும்—நான் நாடுகளைச் சொல்லவில்லை —எல்லா மக்களும் மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு அவரை விடுதலை செய்ய விருப்பம் கொண்டிருப்பதை அனைவரும் அறிவோம். ஆகவே, விடுதலை பெற்றிருக்கிறது வங்க தேசம், விடுதலை வீரர் முஜ்பூர் ரஹமானை உடனடியாக விடுதலை செய்வதற்கு எல்லா நாடுகளும் முயற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை இந்த பேரவையிலே நாம் நிறைவேற்ற இருக்கிறேம்.

இந்த மனிதாபிமான உணர்ச்சியுடன் இந்தியா பங்குபெற்று நடத்திய இந்த போராட்டத்தில் ஆதிக்கிய நாடுகள், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள், இன்னும் சொல்லப்போனல் தங்களுக்கு நெருக்கடி வந்தபோதெல்லாம் இந்தியாவின் உதவியைப் பெற்றுக்கொண்ட எகிப்து போன்ற நாடுகள் எல்லாம், இன்னும் அண்டையிலுள்ள சில நாடுகளெல்லாம் இந்தியாவிற்கு விரோதமாக, பாகிஸ்தானத்திற்கு ஆதரவினைக் காட்டி, இன்றைக்கு சரியான பாடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிருர்கள். அதிலே மேலும் அவர்கள் பாடம் பெறுவார்கள்.

நான் ஏற்கெனவே வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பி வந்தவுடன் ஒரு கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல இந்தியாவை சில நாடுகள் புறக்கணிக்கின்றன; அலட்சியப்படுத்துகின்றன; என்றல், நாம் பெற இருக்கின்ற வெற்றிகள் அந்த அலட்சிய மனப்பான்மையைப் போக்கிவிடும்; நாம் பெற்றுக்கொடுக்கிற அந்த

வெற்றி மேலும் அகில உலகில் நமக்கு ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தரும் என்று தெரிவித்ததைப்போல இன்றைக்கு அந்த வெற்றியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். வெற்றிக்கு முழுமுதல் காரணமாக இருந்த நம்முடைய படைவீரர்கள் அனைவருக்கும், வங்க தேச விடுதலை வீரர்கள் அனைவருக்கும் தலைவணங்கி வாழ்த்துத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு இந்த வெற்றியின் தலைவி—இந்திய மண்ணின் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கும் நான் நம்முடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் பல வெற்றிகள் நமக்கு நிச்சயமாகக் குவியும். ஆனால் நமக்கு மண்ணாசை கிடையாது என்பதைத் தெரிவிக்கிற எடுத்துக்காட்டாக மேற்குப் பகுதியில் போர் நிறுத்தத்திற்கு இந்தியா தயாராக இருக்கிறது என்று அறிவித்திருக்கிறோம். போர் நிறுத்தம் செய்யப்படும் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் பாகிஸ்தானம் அதை காதில் போட்டுக்கொள்ளாமல், தம் முடிவைப்பற்றி கவலைப்படாமல் போரில் ஈடுபட்டால், அதற்கு அமெரிக்கா, சீனா போன்ற ஆதிபத்திய நாடுகள் விரும்பினால், இந்தியாவில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களுடைய கரங்களும் துப்பாக்கிகளாக மாறி, அவர்களை எதிர்த்து வீழ்த்தும் என்கிற உறுதியினை இந்த அவையிலே நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம் முதலமைச்சர் டாக்டர் கருணாநிதி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மாபெரும் தீர்மானத்தை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்று, எங்கள் கட்சியின் சார்பாக எங்கள் மகிழ்ச்சியினைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இங்கே ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு பெண்ணின் தலைமையில், பாரத நாட்டின் சரித்திரம் பொன்னெழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட வேண்டிய இந்த மாபெரும் வெற்றியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இதனால் பெண்ணுலகமே பெருமைப்படுகிறது.

பெண்ணுக்குத் திறமை எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டும் வகையில் இந்த வெற்றியை பெற்றிருக்கிறோம். இந்த வெற்றியால் உலக மக்களிடையே நம் பிரதமர் வீறுநடை போடுகிறார் என்பதை எண்ணும்போது, பாரதத் தாயின் புகழ் பாரெங்கும் ஜொலிக்கிறது என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். அந்த அளவுக்கு நாம் உலக நாடுகளிடையே செல்வாக்குப் பெறக் காரணமாயிருந்த யாகியாகான் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நம்முடைய முப்படைத் தளபதிகளும், போர் வீரர்களும் செய்திருக்கின்ற வீரச்செயல்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் நிச்சயமாக நம் பாராட்டுதல்களுக்கு உரியவர்கள்தான். அவர்களின் வீரத்தை எண்ணிப் பெருமைகொள்வோம். மற்ற நாடுகள் இந்தியா ஒரு சாதாரண நாடு என்று எண்ணியிருந்தார்கள். இந்தியா ஒரு சாதாரண நாடு அல்ல என்பதை இன்று நாம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம்.

ஜனநாயக உணர்வுகளை மதிக்காது அவற்றை நசுக்கிவிட யாகியாகான் வெறியாட்டத்தை நடத்தினார்கள். அந்த வெறியாட்டத்தில் மிகுதியும் பலியாக்கப்பட்டவர்கள் பெண்கள்தான் என்பதை நினைக்கும்போது வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியாது. பலர் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள். பலர் கொன்று குவிக்கப்பட்டார்கள். குழந்தைகள்தான் பலியானார்கள். இப்படி ஜன

யும் போற்றுவது என்பதில் தேசபக்தி உள்ள மக்கள் எப்போதுமே பின்னடைய மாட்டார்கள். அப்படிப் பின்னடைவது நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு உகந்ததல்ல. அங்கு ராணுவக் களத்தில், போர்க்களத்தில் அவர்கள் தங்கள் உயிர்களைப் பணயம் வைத்து போராடுவது என்றால், போரை நடத்துவது என்றால் அப்படி போரை நடத்துவதற்கு உற்சாகம் அவர்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். அவர்கள் இந்த தேசத்திற்காக தங்கள் உயிரை விட்டார்கள் என்று சொன்னால் அந்த உயிருக்குப் பதிலாக அவர்கள் குடும்பங்கள், குழந்தைகள் எல்லாம் நல்லவிதமாகப் பாராட்டப்படுவார்கள். பாதுகாக்கப்படுவார்கள், உயர்த்தப்படுவார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தால்தான் அந்தக் காரியங்களை அவர்களால் உற்சாகமாக செய்ய முடியும். ஆகவே இந்த நாட்டு மக்கள் அந்தப் பணியை அடுத்தபடியாகச் செய்வார்கள் என்று நம்புவதில் ஒன்றும் சந்தேகமில்லை.

ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தில் கூறியிருக்கிற படி இந்தத் தேசத்தினுடைய மிகப் பெரிய தளபதியாக தோற்றமளித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்திரா காந்தி அவர்கள் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களாக இந்தக் காரியத்தின் மூலம் ஆகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து என்னுடைய கட்சியும் பாராட்டுகிறது.

அதேநேரத்தில் முஜிபூர் ரகிமானை விடுதலை செய்கிற காரியம் இருக்கிறதே அது இன்னும் சிக்கலில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உலக நாடுகளில் இருக்கிறவர்கள் இந்தக் காரியத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் நாம் இந்தத் தீர்மானத்தில் சொல்லியிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது.

ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தில் இருக்கிற கருத்துக்களையும், வாசகங்களையும் முழுதாக என் கட்சி ஆதரிக்கிறது. வருங்காலத்தில் இந்தத் தேசத்தில் செய்ய வேண்டிய பணிகளில் மற்ற எல்லாக் கட்சிகளுடன் ஒன்று சேர்ந்து முன்னணியில் நின்று பணி செய்வதற்கு உறுதி அளிக்கிறது என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள பங்களா தேஷ் வெற்றித் தீர்மானத்தை நான் தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். உலகம் போற்றும் வகையில் இந்த வெற்றிக்கான வழி வகைகளைத் தேடித் தந்த இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை நான் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன். இந்த வெற்றிக்காகப் பாடுபட்ட அத்தனை பேர்களையும் பாராட்டுவதோடு இந்தப் போரில் உயிர் நீத்த தியாகிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி அமர்கிறேன். (ஆரவாரம்).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இங்கு முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானத்தை அனைத்துக் கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் வரவேற்றுப் பாராட்டி இந்த மன்றமே ஒருமுகமாக நிறைவேற்றுகிற கட்டத்தில் நான் மேலும் சில வார்த்தைகளைக் கூறுவது பொருத்தமுடையது என்று கருதுகிறேன்.

சுதந்திரக் கொடியை வங்காள தேசத்து மக்கள் ஏற்றிய நேரத்தில் அதை ஏற்றிவைப்பதற்கென்று தனி ஒரு இடம் கூட இல்லை. வங்காள தேசத்தில் எங்கேயோ ஒரு மூலையில் ஒரு மரத்தடியில் அவர்களுடைய அரசை அவர்கள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

உருவாக்கினார்கள். இவர் ஜனாதிபதி, இவர் பிரதமர், இவர் ராணுவ தளபதி என்றெல்லாம் அவர்கள் பிரகடனம் செய்ததை உலக நாடுகள் கேலிக்கண்களோடு அந்தக் காட்சியைப் பார்த்து ரசித்ததையும் இது எங்கே நடக்கப் போகிறது, புது நாடா, இது உருவாகுமா என்றெல்லாம் கேட்ட கேள்விகளையும் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. இன்னமும் பத்திரிகைகளில் வந்த அந்த புகைப்படம் நம் நெஞ்சிலே பசுமையாகப் பதிந்திருக்கிறது. ஒரு மரத்தடியில் ஒரு சாதாரண துணி போட்டுக்கூட மூடப்படாத ஒரு மேஜையும் பழுது பார்க்கப்பட வேண்டிய சில நாற்காலிகளும், அதிலே நான்கைந்து வங்க தேசத்தினுடைய புதிதாக அறிவிக்கப்பட்ட நிர்வாகிகளும், அவர்களுக்கு எதிரே மிகச் சொற்பமான ஒரு கூட்டமும் அதனைச் சுற்றி சில மரம் செடிகளும் இப்படிப்பட்ட ஒரு புகைப்படம் எல்லா ஏடுகளிலும் வெளியாகியிருந்தது.

ஆனால், இன்றைக்கு அந்தப் படம் மாறி அவர்கள் கிட்டத்தட்ட ஆறு கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்களின் தள நாயகர்களாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கேயோ ஒருயிடத்தில் அவர்களாக சூட்டிக் கொண்ட முஜ்பூர் நகர் என்கிற இடத்தில் பறக்கவிடப்பட்ட அந்தக் கொடி இன்றைக்கு வங்க தேசத்தினுடைய தலைநகரமான, இந்திரா காந்தி அவர்கள் அறிவித்ததைப் போல் சுதந்திர நாட்டின் சுதந்திர தலைநகரமான, டாக்கா நகரத்தில் பறக்க விடப்படுகிறது என்பது புறக்கணிக்கப்படுகிறவர்கள், அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறவர்கள், உரிமைகள் நசுக்கப்படுகிறவர்கள், விடுதலை விரும்பிகள் என்றைக்காவது ஒரு நாள் வெற்றியை நிச்சயமாகப் பெற்றுத் தீருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையை (பலத்த ஆரவாரம்) அகில உலகிற்கும் ஜனநாயகரீதியில் அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிற தெரிந்த சாட்சியமாகும்.

முஜிபீர் நகர் என்று விளையாட்டாகச் சொல்லப்பட்ட பெயர், வேடிக்கையாகக் கணிக்கப்பட்ட ஒரு நகரத்தினுடைய பெயர், ஆனால், இன்றைக்கு டாக்கா நகரத்திற்கே அந்தப் பெயரை வைக்கலாமா என்று அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். 'டாக்கா' என்றாலே, டாக் என்ற ஒரு வகை மரங்கள் நிறைந்த இடம் என்றும், அந்த அடிப்படையில் தான் அந்த நகரத்திற்கு அந்தப் பெயர் வந்தது என்றும் கூறுகிறார்கள். அதே போல், மரங்கள் அடர்ந்த இடத்தில் துவங்கப்பட்டு, மரங்கள் அடர்ந்து இருப்பதன் காரணத்தால் பெயர் பெற்ற தலைநகரத்தில் அந்த அரசு நிலை பெறுகிறது. அப்படி நிலைபெறுவதற்கான விடுதலைப் போராட்டத்தில் அவர்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து, அவர்கள் பக்கம் இருந்து, மனித உணர்வோடு ஜனநாயகக் கடமையினைச் செய்து முடித்த இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களை நாடும், நாநிலமும் போற்றத் தவறாது.

இங்கே திருமதி அனந்தநாயகி சொன்னார்கள், பெண்மையின் பெருமையை உலகம் உணர்ந்தது என்று. கொஞ்சம் தாமதாக உணர்ந்தாலும் (சிரிப்பு) பெண்ணின் பெருமையை உலகம் உணர்ந்திருக்கிறது. இந்திரா காந்தி அவர்கள் எடுத்த அந்த முயற்சிகளை அனைத்து உலகத்திலுள்ள, சில நாடுகள் ஆரம்பத்தில் அலட்சியப்படுத்தினாலும், அந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் பாடம் போதிக்கும் வகையில் இந்திரா காந்தி திறமையையும் ஆற்றலையும், இந்தியாவின் ஒருமித்த சக்தியையும் எடுத்துக் காட்டி, மகத்தான வெற்றியினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் எடுத்துக் காட்டியது போல, இந்தப் போர் இந்தியாவிலே ஒரு பக்கத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தாலும், அது தமிழ் நாட்டையும் பாதிக்கக் கூடிய போர் என்பதையும் யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. அன்றைக்கே நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மக்களும், ஆந்திரா, மைசூர், குஜராத் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல், இந்தியா ஒன்று என்கிற ஒரே உத்வேகத்தோடு எதிரியை வீழ்த்துவதற்குப் போர் முனையில் நின்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டுக்கு போர் வராவிட்டாலும், தமிழ் நாடு போர் முனையில் இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இன்றைக்கு, தமிழ் நாட்டு வீரர்கள் சிலர், ஏன், பலர் என்று கூடச் சொல்லலாம், இந்தப் போராட்டத்தில் தங்கள் இன்னுயிரைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அணிந்திருந்த ராணுவ உடைகள் அவர்களுடைய வீட்டுக்குத் திரும்ப அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ராணுவ உடைகளை, கண்ணீரால் நனைத்து, அவைகளை தன் அருமந்தச் செல்வன் நினைவோடு, வீட்டுச் செல்வன் நினைவோடு, பேழையில் வைத்துப் பூட்டி, மலர் கொண்டு பூஜித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், வீட்டுத் தாய்மார்கள், அவர்களுடைய அனுசரணைக்கும், ஆதரவுக்கும் போகின்றவர்கள் நாம் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

போர் வெற்றியையும் கொடுக்கும், ஆனால் போருக்குப் பின் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளை நாடு சமாளித்துத் தீரவேண்டும். அந்த சமாளிக்கின்ற ஆற்றலை நாம் அனைவரும் பெற்று இருக்கின்றோம். நம்முடைய மன்றத்தில் கட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும் எடுத்துக் காட்டியது போல, ஒவ்வொரு சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கும் கடமை உண்டு. இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் பொறுப்பு உண்டு; அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கிடைத்ததும், மாவட்ட அதிகாரிகள் மூலமாக தகவல் அந்த அந்த இடங்களுக்குத் தரப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில், அதிகாரிகள் வீட்டாருக்கு ஆறுதல் கூறுவதற்கு முன்பாக, ஆங்காங்கே, மக்கள் பிரதிநிதிகள் சொன்னார்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் சொன்னார்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள் சொன்னார்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், நாடாளு மன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், மேலவை உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு, சில இடங்களில் கூடுமானால் அமைச்சர்களே கூட இல்லங்களுக்குச் சென்றார்கள், ஆறுதல் சொன்னார்கள் என்று, அதிகாரிகளை முந்திக் கொண்டு நாம் நின்றால்தான், 'நம் மகன் இந்த மானப் போர்க் களத்தில் மடிந்துவிட்டாலும், அந்த மகனுக்குப் பதிலாக, இதோ, இன்னொரு மகன் இருக்கிறான்' என்று அந்தத் தாய் மகிழ்ச்சியும் ஆறுதலும் அடைவார்கள், நம் தாய்த்திருநாடு எழுச்சியினைப் பெறமுடியும். நம்முடைய நாடு புறநானூற்றுப் புகழ் கொண்ட நாடு; புறநானூற்றுத் தாய்மார்கள் வாழ்ந்த நாடு நம் தமிழ் நாடு. இங்கே வீரத்திற்குப் பஞ்சம் இல்லை. மானத்தை நிலைநாட்ட, மறவர்கள் போர்க்களத்தில் தங்கள் இன்னுயிரைப் பலி கொடுப்பது நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பேசப்படுகிறது.

'வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டில், விளையாடும் தோள்
எங்கள் வெற்றித் தோள்கள்;

. . . .

செங்குருதி தனில் கமழ்ந்து வீரம் செய்கின்ற மூச்சு
எங்கள் மூச்சாம்'

என்று தமிழ் பாட்டில் புரட்சிக் கவிஞன் பாரதிதாசன் பாடியதற்கு ஏற்ப மறவர்கள் நிறைந்த நாடு தமிழ் நாடு, தமிழ் மாநிலம். ஆகவே, அந்தத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் வெற்றியினைத் தேடித்தா தங்கள் இன்னு யிரைத் தந்திருக்கிறார்கள், அங்கங்களை அறுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், கால் கைகளை வெட்டி பச்சை ரத்தத்தைப் பரிமாறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட வீர மறவர்களுக்கு இந்தப் பேரவையின் வணக்கம் சொல்வதில் நாம் நம்முடைய மதிப்பை உயர்த்திக் கொள்கிறோம் என்றால் மிகையாகாது. இப்பொழுதும் கூட அப்படிப்பட்ட வீரர்களுக்கு இந்த அரசு சில விருதுகளை யும், அந்த விருதுகளுக்கு ஏற்ப பண முடிப்புகளையும் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்றாலும், நம்மால் முடிந்ததைச் செய்கிறோம். நம்முடைய இதயத்தை அந்தக் குடும்பத்தின் பக்கம் ஒப்படைக் கிறோம். நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள் கன்னர் ஆறுமுகம் அவர்கள் பற்றிய கடிதத்தை இந்த அவையில் குறிப்பிடுவது நல்லது என்று. அது உங்களுடைய உள்ளத்தைத் தொடக் கூடியது. இப்படிப்பட்ட இல்லங்களிலே ஆறு என ஓடுகின்ற கண்ணீரைத் துடைப்பதற்குப் பயன்படும் என்று இதை அவையில் படிக்கிறேன். அது நீண்ட கடிதம், ஒரு பகுதியை மாத்திரம் படிக்கிறேன். மேஜர் பால் அவர்கள், ஆபீசர் கமாண்டிங், எழுதி யுள்ள கடிதம் :

Unfortunately gunner Arumugam got a bullet hit in his head while fighting this action but he carried on his duties until he fell dead, in the service of our motherland. His bravery and courage has become an example and source of inspiration for the entire unit. Gunner Arumugam was recently married and leaves behind his widow, who is understood to be in the family way. We are all concerned about her and are doing our best in all possible ways. However, I shall be very grateful if you could kindly keep a fatherly and protective hand on her and extend all possible assistance to her.

இப்படிப்பட்ட கடிதங்கள், இதுபோன்று போர்க்காலங்களில் ஏராள மாக வரக்கூடும். ஆறுமுகங்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் தோன்றக்கூடும். ஆறுமுகங் களுடைய குடும்பங்களுக்கு ஆறுதல் வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு அனைவருக்கும் உண்டு. அந்தப் பணியில் நாம் ஈடுபடுவோமேயானால் தான் இந்தியாவில் இருக் கின்ற 55 கோடி மக்களும், தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற 4½ கோடி மக்களும் போர்க்களத்தில் நிற்கின்றோம் என்கிற உணர்ச்சி எதிரிக்கு உருவாகும் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதும், இந்தியா, நான் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டது போல, மண்ணாசை பிடித்து அலையவில்லை என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, போர் நிறுத் தம் செய்கிறது என்று அறிவித்திருக்கிறது. ஒன்றை நீங்கள் மறந்து இருக்க மாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். முதலிலே இந்தியாவின் மீது போர் தொடுத் தது பாகிஸ்தான். ஆக, போர் தொடுத்ததில் முந்திக் கொண்டது பாகிஸ்தான். ஆனால் இன்றைக்குப் போர் நிறுத்தம் செய்கிறோம் என்பதில் முந்திக்கொண்டி ருப்பது, இந்தியா என்பதை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, உலக நாடுகள், சில நாடுகள், தாங்கள் எடுத்த அநியாயமான முடிவுகளிலிருந்து தங்களை மாற்றிக் கொள்ளாவிட்டால், இந்தியா அவர்களுக்குக் கட்டாயம் மேலும் புத்தி தாத் தக்க அளவுக்குப் பாடத்தைப் புகட்டும் என்பதில் கிஞ்சித்தும் சந்தேகம்

இல்லை (பலத்த சிரிப்பு). இன்றைக்கு அமெரிக்காவின் கையில் 'புட்டோ' இருக்கலாம். ஆனால் ரஷ்யாவின் கையில் 'விட்டோ' இருக்கிறது. (சிரிப்பு) இன்றைக்கு ஐ.நா. மன்றங்கள், நியூயார்க் நகரத்திலிருந்து வரும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றது என்னவென்றால், நல்ல நாடுகள், நியாயத்திற்குப் பாடுபடும் நாடுகள் நியாயத்தின் பக்கம் ஆதரவு கோரும் நம் பக்கம் இருக்கின்றன என்று. அந்த நாடுகளுக்கு நாம் மேலும், மேலும், மீண்டும், மீண்டும் இந்தப் பேரவையின் சார்பில், 4½ கோடி தமிழ் மக்களின் சார்பில், நம் மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளும் இந்த நேரத்தில், இந்தத் தீர்மானத்தை ஒரு மனதாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். (பலத்த ஆரவாரம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் இங்கே கூறிய கருத்துக்களோடு இந்த பேரவையின் தலைவன் என்ற முறையில் மட்டுமல்ல, ஒரு சட்டமன்றத் தலைவன் என்ற முறையிலும் என்னுடைய கருத்துக்களையும், என்னுடைய உணர்வுகளையும் நான் இணைக்க விரும்புகின்றேன்.

இன்றைக்கு முடிவுற்றிருக்கின்ற போராட்டம் சட்டமன்றங்களைப் பற்றிய ஒரு பெரிய போராட்டமாகும். மனிதப் போராட்டங்களில் நியாயத்திற்காகவும், உரிமைகளுக்காகவும் போராடியதைத் தான் வரலாற்றில் நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். ஆனால், இன்றைக்கு வங்க நாட்டு மக்களுடைய விடுதலைப் போராட்டம், அந்த நாட்டில் ஒரு சட்டமன்றம் தேவையில்லை, அதை சவக்குழிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்பதற்காக ராணுவத் தருக்கர்கள் சிலபேர் மேற்கொண்ட ஒரு அறைகூவலை ஒட்டி எழுப்பப்பட்ட போராட்டமாகும். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல் நியாயங்கள் என்றும் தோற்றதில்லை, அநியாயங்கள் என்றைக்கும் வெற்றிபெற்றதுமில்லை.

உலகத்திலே சில உரிமைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் சாதாரண உரிமைகள் அல்ல. அடிப்படை உரிமைகள், பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை என்பதோடு கூட, இன்ஏலியனபிள் ரைட்ஸ் (Inalienable rights), அதாவது மனித உயிரிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத உரிமைகள் என்று இருக்கின்றன. எல்லா மனிதர்களுக்கும் அந்த உரிமைகள் இருக்கின்றன. அந்த உரிமைப்படி ஒவ்வொரு உயிரும் புனிதமானது. அந்தப் புனிதமான உயிரை எடுக்க பெற்றெடுத்த தாய்க்குக் கூட உலகத்தில் உரிமையில்லை, சட்டப்படி. இந்த உரிமைக்காகத் தான் அமெரிக்க நாட்டில் பில்கிரிம் ஃபாதர்ஸ் என்பவர்கள் 400 ஆண்டுகளாகப் போராடி மிகப் பெரிய ஜனநாயகத்தை உலகத்தில் நிலைநாட்டினார்கள். கோடிக்கணக்கான ஒரு நாட்டு மக்கள் தங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு வேண்டும், எப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை அமைய வேண்டும் என்று தீர்மானித்து விட்டால், அதை வாசிங்டன் ஆகட்டும், பீகிங் ஆகட்டும், இஸ்லாமாபாத் ஆகட்டும், உலகத்திலே எந்த நாட்டுக்காரனானாலும், மக்கள் உறுதியெடுத்து விட்டால் அதைத் தடுக்க முடியாது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல தாமதப்படுத்தினார்கள் என்பதற்கு வங்க நாட்டில் பதில் கிடைத்திருக்கிறது.

நம்முடைய நண்பர் திரு. தங்கமணி சொன்னது போல, பெரிய படுகொலை, மனிதப் படுகொலை நடைபெற்றிருக்கிறது. ஜீனோசைடு (Genocide) என்று சொல்லுவார்கள்; உலக வரலாற்றிலே நானும் படித்திருக்கின்றேன்.